

ENMIG DE TU I DE MI

Enmig de tu i de mi hi havia tantes roses;
la pressa de l'amor desféu les més descloses.

El so de les besades entemorí els ocells;
callaren els més dolços, fugiren els més bells.

I anem deixant enrera la humil corrua morta,
retuda per la pressa del remolí que ens porta:

els dies, tal vegada de cel i d'or curulls;
caiguts bocaterrosa, mai no els hem vist els ulls.

Carner, Josep. "Enmig de tu i de mi"